

que no ens deixava veure res a pocs metres.

Ramiro ens animava dient: "ací va ser on es va perdre l'any passat aquella xica..".

Hi havia boira al coll del Moltó

Pel camí ens havíem trobat alguns paraigües que havien abandonat els caminants i no sabíem perquè. Vaig comprendre prompte el motiu: el vent els girava tantes vegades que ja no podien servir per tapar l'aigua, així que també jo vaig haver de desfer-me d'ell.

Al final de la costera d'en Moltó ja en vistes de Catí, està el Planet verd on fem un breu descans i trobem els primers catinencs que venen a esperar-nos.

També ens conviden a formatge de Catí. En este últim trajecte fins al centre cultural on deixen Sant Pere, vam contar més de seixanta capes, algunes molt antigues, havien segut presa de l'arna, però eren autèntiques.

Ens acomiadem d'Esteban i de Ramiro, de Juanjo i de Marisa i Carmen i jo quedem ja pel diumenge vinent. El tema de conversa segur que serà la rogativa.

Gràcies a tots els que heu contribuït a passar un cap de setmana tant gratificant.

Dedicat a Manuel, Paco, Rocher, Mª Carmen, Rebeca, Marisa, Juanjo, Esteban, Ramiro i Carmen.

